

Ty jsi divoká, pěkná Dorota,
jsi holka pro cvoka, no prostě má.
Na stromě nežijem, a tak si nalijem,
ledničku vypijem a půjdem spát.
A až se postaví, zavolám do Prahy,
nějakýmu Vávrovi, co žije v podkroví,
ať už se nezlobí, ze šmudly nesoudí
Vlastičku pohladí, má pěkný pozadí.
A až se postaví, ať si to v posteli s ní zabrouká,
tak jako já...

Ty jsi holka divoká, co si se mnou zabrouká,
nebo možná zapíská, na hloupýho Cipíška.

Vadí mi, sousedi, furt si nás všímají
a furt se starají, proč mám ji rád.
Nejde jim na rozum, povadlým názorům,
když my si dáme rum a nejdem spát.
Až budem hotový, zavolám Vávrovi,
co bydlí v podkroví, na břehu Vltavy.
Jestli je v posteli, tak ať se přitulí a zabrouká,
tak jako já...

Ty jsi holka divoká, co si se mnou zabrouká,
nebo možná zapíská, na hloupýho Cipíška.

Tak brnkнем Vávrovi, ať volá Billovi,
nechť život oslaví, když hloupí závidí.
Ať se jim postaví, připijou na zdraví a zpívají...

Ty jsi holka divoká, co si se mnou zabrouká,
nebo možná zapíská, na hloupýho Cipíška.

Ty jsi holka divoká, co si se mnou zabrouká,
nebo možná zapíská, na hloupýho Cipíška.